

Més que català per a adults

Aquest article enceta un projecte de col·laboració entre el diari Segre i el Centre de Normalització Lingüística de Lleida per informar els lectors de la nostra activitat. Des d'avui, doncs, aquesta col·laboració passa a ser una altra més, que rebem com un regal de Reis. El sol fet ja prova la inquietud que ens disposa a fitar camins nous amb la nostra marca: viure naturalment en català. I que els 32 anys de feina continuada ens esperonen a seguir liderant la tasca de normalitzar l'idioma per tot el territori en què és llengua pròpia.

Els cursos per a adults són la nostra activitat més visible. Oferim

formació de tots els nivells, així com exàmens i acreditació oficials. Ho fem presencialment i virtualment tant des de la ciutat de Lleida com des de cada consell comarcal, des de la plana fins al Pirineu. Tanmateix, al CNL comptem amb un servei d'Assessorament Lingüístic públic i gratuït perquè empreses i particulars tinguin garantides la correcció i la qualitat dels seus textos. Finalment, el Departament de Dinamització s'encarrega d'articular la feina dels nostres professionals amb el teixit social a través d'activitats lúdiques i culturals. Una d'aquestes és el Voluntariat per la Llengua, que crea parelles lingüístiques per tal que els nousvinguts puguin practicar l'expressió oral. L'èxit d'aquest programa el xifren les 10.000 parelles formades arreu de Catalunya des del 2010.

Per tot això, el Centre de Normalització Lingüística se sent hereu d'una llarga tradició nascuda amb la Renaixença al s. XIX. Aquells pioners van proposar-se de retornar a la llengua l'oficialitat que els Decrets de Nova Planta de 1717 van extirpar-li. I així, al començament del s. XX, Prat de la Riba i Pompeu Fabra creen l'Institut d'Estudis Catalans. Tanta feina no ha sigut en va, per tal com el català és la llengua europea sense estat amb la literatura més florida en quantitat i en qualitat. I no podem oblidar els bastiments tan sòlids amb què fou fixada a l'edat mitjana per la Cancelleria Reial i per figures de l'alçada d'un Ramon Llull, un Ausiàs March o un Joanot Martorell. És així que avui ens sentim orgullosos de comptar amb un canal com aquest suplement per difondre aquest nostre patrimoni mil·lenari.

CARNESTOLTES

Per Carnaval, no tot s'hi val, i tampoc per Carnestoltes, que és el nom habitual que rep aquesta festa als Països Catalans. Totes dos paraules són correctes i volen dir el mateix: treure la carn. Ara bé, *carnaval* ens arriba de l'italià i es documenta en català al s. XIX, mentre que *carnestoltes* ja la tenim documentada des del s. XI. Així, no cal fer-hi més voltes i diguem-ne Carnestoltes!

**MOTS
I A LA Gàbia**